

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Controversiarvm Omnivm Hvivs Ævi
Lvthero-Calvinisticarvm Libri Tres**

Coppenstein, Johann Andreas

Mogvntiæ, 1627

LXXXIX. An cibos quosdam in sese immundos censemus?

urn:nbn:de:hbz:466:1-35233

CALVINISTAE, vt Caluinus *Inft. 4.c.12.* volunt ieiunium tribus perfici: Tempore; vt non solutatur prius, quam id perfectum sit, verbi gratia, oratio, cuius cedula susceptum est: 2. Quantitate, yel solito minus comedatur, non ut vnicum sit refectio in die. 3. Qualitate, vt sit abstinentia ab lauitis, non delectus ciborum prohibitorum. Itaque nostrum tempus soluerit ieiunij carpunt.

SVADENT istis apud Scharpium in Cursu theo. *Set. 26.q.1.1. Col. 2.* Nemo vos iudicet in cibo, aut potu, aut parte diei festi, &c.

2. Papistae vt videantur ieiunare, sub medietate Vespertas canunt, tertiam pomeridianam mutant in meridianam; & satis esse aiunt tres horas post ordinarium prandii tempus ieiunare: conceduntque haec variari posse. Ita & Kemnitius.

AUTOR. Ieiunium sit coena, non prandium: Vel, vt *D.Th. 2.2.q. 147. a. 6. & 7.* ait, sit una refectio, & hora nona, ex Ecclesiastice lege vel confuetudine.

1. Rationem adfert: Una refectio: Quia ieiunatur, vt natura dometur, non destruatur: at domatur una refectio, quæ assuevit duabus: Destruetur, si nunquam sumeret. Hora nona: Quia ieiunare est carnem crucifigere; at Christus hora nona crucifixus expirauit.

2. Iudic. 20. Ieiunauerunt illa die usque ad vesperam, Idem 2. Reg. 1. & 3. &c. Ergo mos ille peruetus est.

3. Ita S. Patres apud Bell. l. 2. c. 2.

DICO AD I. Loquitur ibi de legalibus ceremoniis; perque vim detorquetur ad legem Ecclesiasticam, teste S. Heron. ad Aglaiam q. ro. Aug. epist. 59. 9. 7. &c.

AD II. Ecclesia prandendi, & ad vesperam collationandi usum tolerat; non imperat: constat tamē ieiunium eo perfectius esse, quod longius differ-

tur vnicum refectio. Dein, talium determinatio est ab iure Ecclesiastico, vel Consuetudine, cuiusque loci; non ab iure diuino. Vnde varatio accidentis nil derogat substantiae ieiunij: & illa cuiusque nationis Archiepiscopo, seu Patriarchæ est libera, ex causa occurrente graui.

QVÆSTIO LXXXIX.

An cibos quosdam censemus immundos in sepe?

LUTHERANI, vt Lutherus *I.de lib. Christiana Melanch. in Apol. art. 15. 26.* Brentius in *Confes. V Vittemb. Kemn. in part. 4. Exa. Trid.*

CALVINIANI item vt Caluinus *Inft. 4.c.12.* quatuor culpant: 1. Quod ducamus cibos quosdam ex se immundos. 2. Quod abstinentiam carnium, ouorum, & casei ad rationem ieiunii esse dicamus. 3. Quod delectum ciborum sub conscientiae obligatione impere mus. 4. Quod eum esse meritatorium afflamus, ex quo re indifferente cultum Dei necessarium efficiamus.

SVADENT astictam nobis ciborum immunditiam istis: vt Kemnitius par. 4. Exam. pag. 460. Laborat amoliri suspicionem istam, quasi cibos prohibeant sicut Tatianus, Manichei, & Priscillianista, quasi vel maledicti sint, vel à diabolo occupati: Sed pontificie consecrations creaturarum prorsus ostendunt, in eodem ipsis luto cum hereticis isti herere. 2. Dicunt carnium eam esse immunditatem, quod prauas carnis concupiscentias excident. 3. In consecrationibus suis petunt, vt diaboli via à creaturis expellatur.

AUTOR. Nihil commune nobis in ieiunio cum hæresiarchis; nec cibū nullū ex se immundū dixit vñquam Ecclesia certa Scripturarū, in *Antichristo p. 4.q. 46.* Quia cibos omnes semper comedit; solum certa abstinentiae tempora definiuit, non immunditiae

r vlius

vlli causā; sed obedientiæ. Ideo & religiosi quidam sibi elsum carnium perpetuō interdixerunt libera sponte sua. Ægris tamen vel in Quadrage sima conceduntur carnes; læpe & imperantur.

DICO AD I. Hæretici execrabantur etiam pisces, & quicquid animam habuisset. Vnde Montanistæ, & Tertullianus, orthodoxos appellabat *Psychicos*, id est, animales seu animéros, & delectabatur ξυροφαγίᾳ. Demum: Quia S. Patres refutat ac anathematizarunt hæreticos dictos; ijdem & iejunium nobis commendarunt, ac obseruarunt.

AD II. Ieiunij causa est castigatio carnis; quam carni cibi plus nutrūt; oua & lac etiam, quod, ut ait S. Hieronim. 2. contra Iouin. sunt caro liquida, & sanguis albus. Nec ideo tamen immundus censentur. Vnde S. Aug. l. 10. Cof. c. 31. *Non ego immunditiam obsony timeo, sed immunditiam Cupiditatis.* Nec ideo vetat Ecclesia immoderatum carniū elsum; quia hic ex se prohibitus est legge diuina. At hæretici, ait S. Ephiphanius. *Animata abominantes interdicunt, non continentia gratia, neque honesta vita; sed ob timorem & imaginationem, ut non condemnetur.* De Manichæis S. Aug. l. de heres. c. 46. *Nō vescuntur carnisibus, q[uia] ab occisis quasi fugerit diuina substantia, ac tale remanserit, quod indignum sit in electoru[m] ventre purgari.* Nil cum hac impietate nobis. Vide Antichristum p. 4. q. 46.

AD III. At licet conlectramus panem & alios cibos; non tamen ab iis abstinemus, ut immundis: ergo nec à carnisibus idcirco. Nam totos annos multis abstinere carnisibus oporteret;

quia ipsas adeo ratò benedicere consueuimus. Demum: si putaremus benefictione cibos mundari, non eis abstineremus, sed vel in qua dragesima benedictis velceremur. Neque beneficatio fit ob immundiciem, aut vim insidentis Satanæ; sed ut res sanctificatae in creatione sanctificentur amplius per verbum Dei & orationem.

QVÆSTIO XC.

*Delectus ciborum ans deratione
ieiunij:*

LUTHERO-CALVINISTAE unanimiter certant contra abstinentiam iejunij ab carnis & caseo; solam probant illam ab lauitis & cupediis.

SVADENT multis. 1. Deus creauit omnia propter hominē: Gen. 1. 9. Pf. S. 2. Mat. 15. quid intrat per os non coquinat. 3. Luc. 10. lubentia manducari, quæ apponuntur. Ita & 1. Cor. 10. Omne, quod d[omi]n[u]s uenit in macello, manducare. 4. Col. 3. Sunt omnia in interitum ipso u[er]bo, secundum præcepta & doctrinas hominum. In hoc triumphat Kemnit. 5. Discedit quidam à fide prohibitus nubere, & abstinenre à cibis, quos Deus creauit. 1. Tim. 4. 6. Mat. 9. Mar. 2. Luc. 5. Non possunt filii nup[er]rum iejunare, quam diu cum ih[es]u est pp[ro]fessu.

AVTOR. Ad rationem iejunij pertinet abstinentia à carnisibus, certis cibis; id que licite, iuste, & sancte.

I. Quia piorum V[er]sus, est interpres ecclesiasticarum Traditionum optimus: at Dan. 10. Ego lugebam trium hebdomadarum diebus, panem desiderabilem non comedere, & caro, & vinum non introirent in os meum. Baptista, Mat. 3. locutus & melle filie stri solum vescebatur. S. Petrus Apost. solis lupinis vesci solitum accepimus, ex Clemente Alex. h. 2. Pedag. c. 1. S. Iacobus à carnisibus, S.

Timo-

